

BETLEJEMSKIE ŚWIATŁO POKOJU 2010 KU PRZYSZŁOŚCI

Betlejemskie
Światło
Pokoju
2010

BETLEJEMSKIE ŚWIATŁO POKOJU 2010
KU PRZYSZŁOŚCI

Już niebawem dotrze do Polski po raz kolejny Betlejemskie Światło Pokoju. Wszyscy czekamy na ten moment, kiedy będziemy mogli wziąć lampion z płomieniem pokoju i zapalić go wszystkim potrzebującym. Niech tegoroczne Światło, które zamyka poprzedni rozdział historii harcerstwa, oświetla przyszłość naszej organizacji, środowisk, drużyn. Niech będzie pewnym i radosnym wejściem w drugie stulecie harcerstwa – ku przyszłości.

Jedną ze skutecznych metod naszego działania jest piosenka. Chcielibyśmy, aby każde środowisko, przygotowując się do tegorocznego przekazywania Światła, nauczyło się piosenki „Światło z Betlejem”. Niech to będzie nasza wspólna piosenka, po której rozpoznamy przekazywany z rąk do rąk płomień.

ks. phm. Rafał Łaskawski
i Zespół Wychowania Duchowego i Religijnego GK ZHP

ŚWIATŁO Z BETLEJEM

słowa i muzyka: ZM-NIKT, phm. Zdzisław Małolepszy

Światło z Betlejem nową światu da nadzieję!
Pokoju płomyk niech ogrzewa nas!

DAhG

DAhA

Jak miła ta nowina,
Maryja porodziła Syna!
W stajence tak ubogiej...
Syna, co jest naszym Bogiem!

hGA

hGA

hGA

hGA

Na Łysej Polanie
Dzisiaj cud się stanie –
Przezysta Dziecina
Dzieło swe zaczyna:

Słowo ciałem się stało!
I z nami zamieszkało.
Dziwiliśmy się sami,
Że w namiocie z harcerzami...

Bratnie słowo sobie dajem,
Że pomagać będziemy wzajem.
Druh druhowi, druhnie druh,
Hasło znaj: Czuj duch!

Chwała na wysokości Bogu
A na ziemi pokój ludziom dobrej woli!

h

Gh

Ścieżkę dźwiękową można ściągnąć ze strony www.swiatlo.zhp.pl.

LIST NACZELNEGO KAPELANA ZHP

Przez wieki pielgrzymi, wstępujący w mury świętego miasta Jeruzalem, modlili się słowami Psalmu 122:

*Proście o pokój dla Jeruzalem,
niech zażywają pokoju ci, którzy ciebie miłują!
Niech pokój będzie w twoich murach,
a pomyślność w twoich pałacach!
Przez wzgląd na moich braci i przyjaciół
będę mówił: „Pokój w tobie!”.
Przez wzgląd na dom Pana, Boga naszego,
będę się modlił o dobro dla ciebie.*

Druhny i Druhowie!

Za kilka tygodni kolejny raz harcerze i harcerki Związku Harcerstwa Polskiego staną się heroldami Betlejemskiego Światła Pokoju.

W wielu harcerskich środowiskach mamy już wypracowaną piękną i niepowtarzalną obrzędowość przyjęcia i przekazywania Światła z Betlejem, warto jednak w stulecie harcerstwa nadać temu wydarzeniu wyjątkową rangę.

Betlejemskie Światło Pokoju rozpalone od płomienia w Grocie Narodzenia Jezusa Chrystusa w Ziemi Świętej winno dla nas stać się znakiem pokoju, abyśmy potrafili wraz z jego blaskiem ponieść i przekazać pokój innym ludziom.

Znak pokoju nie jest stanem równowagi sił, nie jest również umową społeczną, ale jest wewnętrznym darem płynącym z miłości Boga, bliźnich i Ojczyzny. Bo pokój rodzi się nie z afektu, ale wyboru i mężnego działania.

Gdy bacznie i uważnie obserwujemy otaczający nas świat, więzi między ludźmi, podejście i nastawienie wobec uniwersalnych wartości, płynących z Prawa Harcerskiego, nabieramy przekonania, że sami najpierw musimy troszczyć się o pokój w swoim sercu. Musimy pielęgnować wrażliwość i hart naszych charakterów, aby nie utracić prawdziwego blasku pokoju, który możemy ponieść innym ludziom.

Historia harcerstwa w naszej Ojczyźnie spisana została pięknymi losami, szlachetną postawą oraz bezinteresowną miłością do Boga, Polski i bliźniego całych pokoleń naszych poprzedników. Dlatego szukajmy oparcia w pielęgnowaniu wrażliwości na dobro, piękno i prawdę w Tym, który jest źródłem Prawdziwego Pokoju, Stwórcą nieba i ziemi.

Przenosząc tegoroczny blask Betlejemskiego Światła Pokoju i mając udział w tworzeniu historii tu i teraz, troszczmy się, aby harcerskie jutro, płynące z wierności ideałom, w nas samych rozdziło się z przykładu życia.

11 grudnia 2010 r. w rzymskokatolickim kościele św. Jana Bosko w Wiedniu a następnie 12 grudnia od naszych braci skautów słowackich oficjalnie przyjmujemy Światło Pokoju z Betlejem, by ponieść je w sztafecie przez całą naszą Ojczyznę od Tatr do Bałtyku i przekazać dalej do sąsiednich państw na Wschodzie.

Niech radość służby tego wyjątkowego czasu staje się naszym udziałem.

ks. phm. Ronald Kasowski

HISTORIA

Akcja Betlejemskiego Światła Pokoju została zorganizowana po raz pierwszy w roku 1986 przez Austriackie Radio i Telewizję (ORF) w Linzu jako część wielkiej bożonarodzeniowej akcji charytatywnej na rzecz dzieci niepełnosprawnych i osób potrzebujących. Akcja ta nosiła nazwę „Licht ins Dunkel” („Światło w ciemności”) i miała na celu podziękowanie za pomoc i dary dla ludzi chorych i samotnych.

W 1987 r. patronat nad akcją objęli skauci austriaccy. Rozwzili oni płomień z Betlejem po całej Austrii – do kościołów, szpitali, sierocińców i rodzin, aby podczas Świąt Bożego Narodzenia przypominał wszystkim o idei pokoju i braterstwa, o nadziei i miłości, jakie przynosi Nowonarodzony. I tak jest do dziś.

Co roku przed Bożym Narodzeniem dziewczynka lub chłopiec z Górnej Austrii, wybrany przez ORF-Linz spośród dzieci, które odznaczyły się w działalności charytatywnej, odbiera Światło z Groty Narodzenia Pańskiego w Betlejem. Następnie na pokładzie samolotu austriackich linii lotniczych przywożone jest ono do Wiednia. Ze względu na napięte stosunki izraelsko-palestyńskie zdarzało się, że nikt z Austrii nie mógł odebrać Światła w Betlejem. Wtedy dzieci izraelskie wspierane przez młodych Palestyńczyków przewoziły płomień pokoju do Tel Awiwu lub bezpośrednio do Austrii.

11 grudnia 2010 r. w Wiedniu przedstawiciele organizacji skautowych i harcerskich z różnych krajów Europy po raz 24 będą uczestniczyły w uroczystości przekazania Betlejemskiego Światła Pokoju. Również delegacja Związku Harcerstwa Polskiego weźmie udział w ceremonii przekazania płomienia zapalonego w Grocie Narodzenia Jezusa Chrystusa. 12 grudnia 2010 r. od skautów słowackich oficjalnie przyjmimy Betlejemski Światło Pokoju, by następnie powędrować z nim przez całą naszą Ojczyznę.

Betlejemski ogień wędruje najpierw tradycyjnie do harcerskiego ośrodka „Głodówka”, gdzie w polowej kapliczce Betlejemskiego Światła Pokoju odprawiana jest msza święta z udziałem naczelnych władz i miejscowych górali. Następnie ogień przekazywany jest do Krakowa, gdzie po mszy w Kościele Mariackim odbierają go harcerskie delegacje z różnych miast oraz mieszkańcy podwawelskiego grodu.

Kolejne etapy wędrówki Światła to klasztor Jasnogórski w Częstochowie, Warszawa, gdzie już tradycyjnie delegacja harcerek i harcerzy z całej Polski dzieli się nim podczas wigilijnego spotkania z Arcybiskupem Warszawy oraz z Prezydentem RP, Premierem, marszałkami Sejmu i Senatu, następnie trafia do urzędów, szpitali, kościołów... Z Warszawy odbierają je delegacje z północnej części kraju, a następnie przekazują Światło Pokoju dalej – skautom i innym mieszkańcom Ukrainy, Białorusi, Litwy i Rosji. Pokonując wiele granic, Światło dociera do różnych zakątków Europy, a nawet za krąg polarny.

Betlejemskie Światło Pokoju wraz z aktami służby drugiemu człowiekowi jest zwiastunem powszechnego pokoju i wzajemnego porozumienia wszystkich ludzi, którym zależy na tworzeniu świata pełnego miłości, niepodzielonego – bez waśni i konfliktów.

Robert Baden-Powell powiedział: „Zostawcie świat choć odrobinę lepszym, niż go zastałście”. Przekazując Światło, niosąc je wraz z konkretną służbą drugiemu człowiekowi, skauci i harcerze w pełni realizują ideę zaszczerpioną przez Naczelnego Skauta. Przez czynne włączenie się w pomoc potrzebującym – ubogim, chorym, bezdomnym, niepełnosprawnym, samotnym możemy zmieniać oblicze Ziemi i uświadamiać społeczeństwu, którądy wiedzie droga do pokoju i braterstwa – marzenia współczesnego świata w kolejnym stuleciu harcerstwa polskiego.

GAWĘDY KS. HM. JANUSZA STROJNEGO

Narodził się Zbawiciel

Dzień narodzin Zbawiciela świata w grocie betlejemskiej jest dla Ciebie, Druhno, Druhu, dobrą nowiną, dobrą a zarazem najlepszą nowiną. Oto Anioł ogłasza pasterzom: *Zwiastuję wam wielką radość, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel* (Łk 2, 10). Otóż ta najlepsza nowina może otworzyć Twoje wnętrze i serce dla tego Dziecięcia, by stało się Tobie kimś bliskim, i może sprawić, byś otworzył swe wnętrze i serce dla swoich bliskich, domowników i uczynił ich w tym Dziecięciu równie bliskimi, jak był Jezus dla Maryi i Józefa.

Przy narodzeniu Chrystusa nad miejscem, gdzie się narodził, to znaczy w grocie i ponad nią, zajaśniało światło niebiańskiej chwały. Otwarcie na Chrystusa i drugiego człowieka sprawia światło w naszych wnętrzach i zaczyna świecić szczęście, bowiem On jest światłem dla świata i początkiem nowego życia. Dziecię to jest wypełnieniem oczekiwań naszych i wszystkich pokoleń, dlatego nie powinniśmy ustawać w dziękczynieniu za Jego przyjście. Nasuwa się jednak pytanie, czy my, żyjący w XXI wieku, rozumiemy, że narodzone Dziecię stanęło w centrum świata i uchroniło go przed zagładą. Pasterze, wiedzeni światłem Nieba, dotarli do groty i zobaczyli swoje życie w nadprzyrodzonym świetle.

Droga Druhno i Druhu, zachęcam Cię, byś udał się do groty i wsłuchał się w głos Pana i chórów anielskich, wszedł w to przyjazne człowiekowi światło, a porzucił ciemność tego świata i chaos doczesności. Wytyż wzrok i słuch, bo Dziecię rozpoznasz po pieluszkach, w które zostało owinięte – po owych prostych znakach i chlebie, w którym przychodzi do Ciebie Pan wszechświata. Anioł przecież powiedział: *Idźcie do Betlejem, tam znajdziecie niemowlę owinięte w pieluszki i leżące w żłobie* (Łk 2, 11.12).

Cóż można zrobić w tę Świętą Noc? Przede wszystkim uciszyć swoje serce, bo Bóg przychodzi do nas w ciszy, a nie w chaosie tego świata. Przeżyć tę Świętą Noc może tak, jak Paul Claudel. Gdy wszedł do katedry Notre Dame i usłyszał anielski śpiew, nawrócił się. Z mrocznych zawirowań życia wszedł w światło. I nagle stał się kimś – prawdziwym człowiekiem. Karol de Foucauld w tę Świętą Noc znalazł w narodzonym Jezusie swego Małego Brata. Znalazł Miłość, która odpowiedziała mu, by dzielił z najuboższymi nawet ostatnią kromkę chleba. Święta Teresa z Lisieux w tę Świętą Noc weszła w „noc” oświecenia. Odkryła, że Jezus stał się małym, by cierpieć dla nas. Życie swoje uczyniła miłością dla innych, dla Jezusa, dla grzeszników.

Druhny i Druhowie, pójdźmy do Groty Jezusa, bo tam znajdziemy pokój, radość, światło i życie Świętą Bożego Narodzenia.

Grota światła

Cóż takiego wydarzyło się w Grocie Betlejemskiej, gdy narodził się Zbawiciel ludzkości i świata? Oto Grota rozświetla światłem chwały Wszchemocnego, do której On zstąpił, aby rozjaśniać mroki ludzkiego życia. Światło to jaśniało w kolejnych wydarzeniach, które inicjował i którymi kierował sam Bóg i nadal kieruje jako Pan i Twórca historii zbawienia.

Cezar August wydał rozporządzenie, aby przeprowadzono spis ludzkości w imperium rzymskim. Józef wraz z Maryją udali się do Betlejem, aby dać się zapisać. Nie znalazłszy miejsca w gospodzie, z konieczności zatrzymali się w grocie dla zwierząt. I to miejsce wybrał Syn Boży na to, aby stanąć wśród ludzi i uczynić z nich swoje królestwo. Podobnie jak wówczas, gdy Cezar nakazał spis ludności, Bóg wszedł w to wydarzenie i objawił swoją obecność, tak i dzisiaj wkracza w wydarzenia naszego życia, jest w nich obecny i wzywa nas do przyjęcia Go, zaufania, powierzenia się Jemu. Rozjaśnia swoją obecnością wydarzenia naszego życia i pozwala odczytywać ich znaczenie i sens naszej przyszłości.

Dla kogo zapala to światło Groty Betlejem? To Maryja, Józef, Pasterze, Symeon, Anna rozpoznali w dziecięciu Mesjasza – Syna Bożego. Rozpoznali, gdyż zdali się jedynie na Boga, całkowicie Mu zaufali i z Nim związali swoje życie. To sprawiło, że odnaleźli drogę do Boga i odnaleźli siebie. Pan daje nam nieustannie znaki swej obecności. Są to znaki ubogie, małe i bardzo ludzkie. Pasterze poszli do Groty i rozpoznali Boga w Dziecięciu owiniętym w pieluszki. Symeon i Anna rozpoznali Boga po Dziecięciu przyniesionym do Świątyni. Rozpoznali te bardzo ubogie znaki, ponieważ sami byli ubodzy – zdani tylko na Boga. Dlatego Duch Święty zapalił w ich umyśle i sercu światło, dzięki któremu poznali Tego, który miał przyjść na świat.

Dziecię to wystąpi w obronie ludzkości jako nowy Mojżesz. Będzie przebywało w Egipcie i stamtąd zostanie wezwane, by stanąć na czele Nowego Izraela i poprowadzić go ku wolności. Wyzwolenie Starego Izraela z niewoli egipskiej przez Mojżesza jest zapowiedzią i figurą wyswobodzenia Nowego Izraela z niewoli grzechu i szatana. Jednakże Syn Boży, zapalając światło wolności, jest kimś większym od Mojżesza. Podczas gdy Mojżesz był sługą Boga pełniącym Jego wolę, Dziecię jest Panem świata, Zbawicielem i źródłem światła życia z Bogiem i w Bogu.

Dziecię to jest nowym i prawdziwym królem Dawidem. Tak przedstawia Je święty Mateusz, odnotowując Jego rodowód i wskazując na spełnienie się obietnic danych Abrahamowi. A święty Łukasz powie nam, że: *Pan Bóg da Mu tron jego ojca Dawida* (Łk 1,32). Zaś król Izraela nazywany był Synem Bożym. Dziecię Jezus jest Synem Najwyższego i Synem Bożym, który zasiądzie na tronie Królestwa Bożego, a to królestwo chwały Boga zostanie utrwalone na wieki. Jak nowy Adam poprowadzi ludzkość do domu Ojca w świetle dnia, które zapalił w Grocie Betlejem, by oświecało drogi ludzkiego życia, sam Bóg.

Dziecię Jezus w Grocie Betlejem objawiło światło chwały swego Królestwa i wniosło je w ten świat, jak zaczętny w trzy miary mąki, aby mogła stać się chlebem (Betlejem – dom chleba). Dokonało się to w towarzystwie Aniołów, stałych mieszkańców tego nadcho-

dzącego Królestwa. Światło zapłonęło dla wszystkich, którzy zechcą je przyjąć i w nim wędrować przez życie. Święty Paweł zaświadcza zaś, że *Chrystus to Boże „tak” dla całej ludzkości, gdyż są w Nim potwierdzone i wypełnione obietnice i nadzieje dane wszystkim pokoleniom* (por. 2 Kor 1,19). Natomiast Symeon powie, że nowo narodzone Dziecię jest zbawieniem wszystkich narodów i światłem dla oświecenia pogan.

Światło narodzin Jezusa bardzo dobrze ilustruje inskrypcja z Priene w Azji Mniejszej. Była roztawiona w wielu miejscach, a wystawiono ją z okazji urodzin cesarza Augusta. W inskrypcji czytamy: „Dzień ten, dzień urodzin cesarza, nadał całemu światu inny wygląd. Świat ten stoczyłby się w upadek, gdyby w dzisiaj narodzonym nie zaświtało dla wszystkich ludzi wspólne szczęście. Kto ma sąd właściwy, rozpozna w tym dniu urodzin początek życia i sił życiowych dla siebie. Nigdy dość podziękować za wielkie dobrodziejstwa, jakie ten dzień przyniósł. Opatrzność, władająca wszelkim życiem, napęłniła tego człowieka na zbawienie ludzi swymi darami, posyłając go nam i nadchodzącym pokoleniom jako zbawcę. Położy on kres wszelkim wojnom i wszystko wspaniale urządzi. W jego pojawieniu się wypełniły się nadzieje naszych przodków. Nie tylko przewyższył wszelkie poprzednie dobre czyny ludzi, lecz jest także niemożliwe, by mógł nadejść ktoś większy od niego. Dzień narodzin Boga był dla świata początkiem dobrych wieści, które były z Jego powodu ogłoszone”.

Chrześcijanie znali tę inskrypcję i była ona powszechnie rozumiana, dlatego odnieśli ją do narodzin Dziecięcia – Mesjasza w grocie Betlejem. *To Jezus jest Zbawicielem, jest On światłością dla świata, a przy Jego narodzeniu jaśniało światło niebiańskiej chwały* (Mt 2,9; Łk 2,9). Jest też światłością ludzi i życiem świata. Dzień narodzin Jezusa rozpoczął rozprzestrzenianie się dobrej nowiny – światła słowa na cały świat. W narodzeniu Jezusa spełniły się nadzieje wszystkich.

Przyjmując światło z Groty w Betlejem, pozwólmy, by zapłonęło w naszych sercach światłem wiary, prawdy i miłości, byśmy nie tylko roznosili ogień w dłoniach, ale także w sercach byli światłem ludzi i świata.

CYTATY O ŚWIETLE I POKOJU

ŚWIATŁO

- Jest światło i nieustający dzień tam, gdzie panuje miłość. (ks. Tadeusz Olszański)
- Księżyc pożycza światło od słońca. (Tales)
- Miłość światło zapala, nadzieja uczy czekać pomaleńku. (ks. Jan Twardowski)
- Na własne mroki najlepszą pociechą zapalić światło pod ubogich strzechą. (Adam Asnyk)
- Poszedł do łazienki, ogolił się, wziął kąpiel i ubrał się odświętnie. Zastał łóżę, opróżnił popielniczkę z popiołu i niedopałków, potem przygotował stół do kolacji. Na czystym obrusie rozesał trochę siana i położył na nim opłatek, zapalił świece i zgasił światło. W kątach mieszkania zapanował półmrok. Z kuchni przyniósł dwa nakrycia i wszystko, co potrzebne jest do kolacji wigilijnej. Samotnie zasiadł do kolacji próżno czekając zbłąkanego wędrowca. (Jan Himilsbach)
- Tam, gdzie jaśnieje nawet najmniejszy płomyk nadziei, dostrzegalne jest światło z nieba. (Ladislaus Boros)
- Ten, kto zamknął się w nienawiści, już się skończył! A narodził się do nowego życia ten, kto z piekiel nienawiści wyszedł na światło Boże. (ks. kard. Stefan Wyszyński)
- Zbliżając się do Światła, dusza staje się światłością. (św. Grzegorz z Nyssy)
- Bo nie jest światło, by pod korcem stało ani sól ziemi do przypraw kuchennych. Piękno na to jest, by zachwycało do pracy – praca, by się zmartwychwstało. (Cyprian Kamil Norwid)

POKÓJ

- Błogosławieni jesteście zwłaszcza wy, którzy umiecie rozpoznawać Pana we wszystkich spotykanych ludziach: znaleźliście prawdziwe światło i prawdziwy pokój.
- Jestem przekonany, że chrześcijanie liczą się tylko wtedy, gdy przynoszą pokój. (Jan XXIII)
- Owocem ciszy jest modlitwa. Owocem modlitwy jest wiara. Owocem wiary jest miłość. Owocem miłości jest służba. Owocem służby jest pokój. (bł. Matka Teresa z Kalkuty)
- Pokój wewnętrzny zawsze rodzi się w wyniku wypełnienia woli Bożej, do której mamy pełne zaufanie. (ks. kard. Stefan Wyszyński)

WIERSZE

Widzisz, w tym świetle jest maleńka stajenka
w tym świetle jest przesłanie pokoju
w tym świetle jest promień
rozgrzewający grotę ludzkiego wnętrza
w tym świetle jest iskra Miłosierdzia
w tym świetle jest Słowo życia
w tym świetle spotkanie modlitwy
obyśmy nim żyli na co dzień
betlejemską głosząc nadzieję
że Słowo stało się Ciałem
I pośród nas mieszka
W nas niech będzie miejsce spotkania
z betlejemskim światłem pokoju
W braterskiej postawie...
Pragniemy światła w ciszy. Tak...

Autor nieznaný

Święta Noc

Noc cicha, jasna, święta, jedyna.
Maria w Betlejem powita Syna,
Boga – Człowieka – Odkupiciela.
Zstąpił na ziemię Dzieciną małą,
By Słowo Boga Ciałem się stało,
By świat otrzymał w Nim Zbawiciela.
Leży w stajence, w żłóbku na sianie,
Światu przynosi Pokój, zbratanie,
Choć brakło miejsca Dlań pośród ludzi.
Drogę ku Prawdzie łaską oświeca,
W pokornych sercach Miłość roznieca,
Utwardza Wiarę, Nadzieję budzi.
Noc cicha, święta, w roku jedyna.
Stół wigilijny, przy nim rodzina,
Opłatkiem białym złęczone dłonie.
Serca radosne, szczerze życzenia,
Ku Niebu płyną kolędy pienia,
Choinka w światłach tęczowych tonie.
I tamtej nocy wizja ożywa:
Święta Rodzina Bogiem szczęśliwa,
Chóry anielskie, pastuszków granie.
Niebo i ziemia w zgodnym zachwycie
Boga – Człowieka witają życie
I Ciało, które Chlebem zostanie.
Chwała Ci na wysokości Panie!

Janina Nowak

Uśnij Jezuniu

O jak mi dobrze,
W harcerskiej gromadce
Wśród nocnej ciszy
Śpieszyć do Betlejem,
Gdzie w małym żłóbku
Przy Najświętszej Matce
Boże Dzieciątko
Do świata się śmieje.
O jak mi błogo,
W wieczór opłatkowy
Kolęd bez liku
Wyśpiewać gamy,
Utulać Dziecię
Harcerskimi słowy:
Uśnij Jezuniu...
Lulajże...
Czuwamy!!!

Janina Nowak

Uklęknij przy żłóbku

Uklęknij przy żłóbku
Strudzona drухenko,
Uklęknij przy żłóbku
Druhu utrudzony
Przy świętym Józefie
Troskliwie schylonym.
Chórem zaśpiewajmy
Z aniołeczków wojskiem
Pastorałki nasze,
Nadwiślańskie, polskie!
Złożmy Dzieciąteczku
Serc gorących dary,
Ofiarujemy skarby
Miłości i Wiary.
Prośmy Stwórcę świata
Za Ojczyznę naszą,
Niech obłudne moce
Więcej tu nie straszą,
Niech odwet i przemoc
Idą w zapomnienie,
A Wolność i Pokój
Niosą przebaczenie!!!

Janina Nowak

KILKA INSPIRACJI...

W tegorocznym materiale, który przygotowaliśmy, prezentujemy wypowiedzi, które mogą być inspiracją do działań towarzyszących przekazywaniu Światła. Zależy nam bardzo, by nie zatracić istoty i przesłania tego szczególnego Ognia. Gotowe pomysły na zbiórki można znaleźć na stronie www.swiatlo.zhp.pl. Zachęcamy także do przysyłania do nas swoich pomysłów, które zamieścimy na tej stronie.

* * *

A oto gwiazda, którą ujrzeli na Wschodzie,
wskazywała im drogę,
a doszedłszy do miejsca,
gdzie było Dziecię, zatrzymała się.
A ujrzawszy gwiazdę,
niezmiernie się uradowali.

Ewangelia św. Mateusza 2, 9-10

Gwiazda wskazała Betlejem i tam swoim światłem zaprowadziła do Dziecięcia Jezus. Tam zawędrowali mędrcy i pokłonili się Księżciu Pokoju. Jego pokojem zostali obdarowani i zaczęli wracać do swoich domów. Odtąd gwiazda i jej światło stało się Światłem Pokoju. Dzieło Księżcia Pokoju stało się fundamentem pokoju serc i rozlewa się do serc ludzi dobrej woli. Wciąż świeci ludziom dobrej woli. W ciemności nie można żyć, trzeba światła. Betlejemskie Światło Pokoju zapowiadało Jezusa, który przyniósł ziemi pokój. Kto niesie Betlejemskie Światło Pokoju, niesie pokój Jezusa. O Gwiazdo Betlejemska – Betlejemskie Światło Pokoju zaświeć na niebie mym!

ks. pwd. Józef Nowakowski kustosz sanktuarium
błogosławionego ks. phm. Stefana Wincentego Frelichowskiego „Wicka” w Toruniu

* * *

Betlejemskie Światło Pokoju to niezwykle wydarzenie. Przekazywanie małego drżącego płomienia, ze świecy na świecę, z latarenki do latarenki, przechowywanie Światła w kominach, latarniach, zniczach... to ma swój klimat i niezwykle trwałe przesłanie. Światło z Betlejem przetrwa i nie zgaśnie, jeśli będziemy o Nie dbać. Światło symbolizujące pokój od Boga będzie trwać, jeśli ludzie będą mieli chęć i wolę okrywania Go swoimi dłońmi i otaczania opieką. Światło z Betlejem, pokonujące tysiące kilometrów, niesie też nadzieję na pomoc – bo samo zapalenie ognia nie znaczy nic, jeśli nie jest potwierdzone służbą drugiemu człowiekowi.

Przekazywanie Światła z Betlejem musi wiązać się ze służbą i świadectwem Miłości wobec potrzebujących pokoju – zarówno tego „fizycznego” w geopolitycznym znaczeniu, jak i duchowego pokoju w głębi naszego serca. Bez pokoju nie jest możliwe braterstwo, bez braterstwa nie jest możliwy ludzki świat.

Marzę o obchodach przekazania Betlejemskiego Światła Pokoju, którym towarzyszą spektakularne akcje charytatywne, zakładanie nowych placówek opiekuńczych, otwieranie nowych domów opieki nad ubogimi, chorymi, bezdomnymi, nad sierotami. Chciałabym, aby wraz z płomieniem drgającym w latarenkach z symbolem Betlejemskiego Światła Pokoju ludzie otrzymywali też konkretne wsparcie i pomoc. Aby nie mówili tylko, że harcerze przynieśli Światło, ale: jak to dobrze, że harcerze i ludzie za nimi idący przynieśli nam nadzieję i Boży pokój.

hm. Jolanta Łaba, instruktorka GK ZHP

* * *

Światło jest symbolem aktywnego życia, szczerości, rodzinnego ciepła. Przekazując światło pokoju z Betlejem przezwyciężamy ciemności spowodowane przez nienawiść, egoizm czy materializm.

Światło z grotu w Betlejem jest przesłaniem pokoju dla społeczności lokalnych i międzynarodowych. Poprzez osobiste zaangażowanie harcerzy, otoczone szczególną troską przemierza nie tylko granice między państwami, ale bariery między narodami, promując pokój i życie wolne od strachu. W społecznościach różnych ras, religii, kultur i ideologii politycznych Światło z Betlejem przyciąga, intryguje a zarazem oświeca, wskazuje kierunek, naprowadza i ociepla relacje międzyludzkie. Jest inspiracją do podejmowania działania. Pomaga przezwyciężyć przytłaczające ciemności, chaos i zabłąkanie. Wprowadza pokój, wycisza, integruje.

W kontekście przyszłości jest drogowskazem. Nie narzuca wyboru, dając możliwość wybrania Światła.

W Tobie jest światło

W Tobie jest światło
każdy mrok rozjaśnia

W Tobie jest życie
Ono śmierć zwycięża
Ufam Tobie, miłosierny
Jezu wybaw nas

pwd. Teresa Zawadzka HR
zastępca komendanta szczeplu 60 i 148 WDHiZ
im. Tadeusza Zawadzkiego „Zośki”
Hufiec Warszawa-Mokotów

SPRAWNOŚCI

Betlejemskie Światło Pokoju*

1. Poznała/ał Dobrą Nowinę związaną z narodzinami Jezusa oraz przesłanie Betlejemskiego Światła Pokoju. Wie, jaką drogą dociera ono do Polski.
2. Poznała/ał tradycje bożonarodzeniowe oraz uczestniczyła/ył w wigilii harcerskiej.
3. Pomogła/pomógł w zorganizowaniu w swoim domu świąt Bożego Narodzenia.
4. Uczestniczyła/ył w uroczystości przekazania Betlejemskiego Światła Pokoju (np. w hufcu, w instytucjach miejskich, w szkole, na harcerskiej mszy).

Opiekunka Betlejemskiego Światła Pokoju opiekun Betlejemskiego Światła Pokoju**

1. Zapoznała/ał drużynę z przesłaniem Betlejemskiego Światła Pokoju.
2. Samodzielnie lub z zastępem odwiedziła/ił samotnego człowieka mieszkającego w sąsiedztwie, przekazując mu Światło.
3. Przyniosła/przyniósł Betlejemskie Światło Pokoju do swego domu i zapoznała/ał rodzinę z jego ideą. Wysłała/ał kartki z życzeniami bożonarodzeniowymi rodzinie lub przyjaciołom.
4. Zorganizowała/ał wspólnie z zastępem wigilię dla zaprzyjaźnionego środowiska harcerskiego, przekazując mu Światło.

Strażniczka Betlejemskiego Światła Pokoju strażnik Betlejemskiego Światła Pokoju***

1. Wspólnie z drużyną co rok organizuje zbiórkę, na której zapoznaje zaprzyjaźnioną drużynę z przesłaniem i tradycjami Betlejemskiego Światła Pokoju.
2. Zorganizowała/ał udział drużyny w przekazaniu Betlejemskiego Światła Pokoju do kościołów, urzędów instytucji, placówek opiekuńczych i mieszkańcom.
3. Wspólnie z drużyną pomogła/pomógł w zorganizowaniu wigilii dla osób samotnych, przekazując im Betlejemskie Światło Pokoju.
4. W porozumieniu z rodziną lub drużyną zaprosiła/ił do domu lub na zbiórkę wigilijną w okresie świąt Bożego Narodzenia samotną osobę z sąsiedztwa, przekazując jej Betlejemskie Światło Pokoju.

DODATEK DO NUMERU 11/2010
MIESIĘCZNIKA INSTRUKTORÓW ZHP

 zuwaj

